

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

1/2021
30. årgang

*Herren din Gud er i din midte,
en helt som frelser.
Han fryder seg over deg
med glede, han tier
i sin kjærlighet,
han jubler over deg
med fryderop.*

Sef. 3,17.

I dette nummeret:

- Guds ord og kvinnelige prester
- Kirkefaderen Augustins lære om tusenårsriket
- Hva er tankebygningene bak Fri og Pridebevegelsen?

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS Stiftelse GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk
grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for alt
som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke alle
disse, men er ansvarlig for at
ikke noe bryter med stiftelsens
formål og grunnlag. Unntak fra
dette kan være ytringer i klipp-
og leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
tildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Guds ord og kvinnelige pastorer

Leder. Av Olav Hermod Kydland 4

Krig mot de hellige

Andakt. Av Hans Erik Nissen..... 6

”Syndre Jesus tar seg av”

Sang. Av Guttorm Raen..... 7

Guds ufeilbare ord

Bokklipp. Av Carl Fredrik Wisløff 8

Et godt budskap

Bokklipp. Av Carl Olof Rosenius..... 9

Skjult med Kristus i Gud

Bokklipp. Av Hans Erik Nissen 9

Søk Herren!

Bioklipp. Av Ludvig Hope..... 11

Når vi blir mer redd for klimakrise

Aktuelt emne. Av Per Bergene Holm..... 12

Kvifor forlet kristne Guds påbod til mann og kvinne?

Fra troens slagmark. Av Øyvind Samnøy..... 13

Ødelagte barn

Åndssituasjonen. Av Kjell Skartveit 14

Kristen misjon

Fra nødsarbeidet i India. Av Steinar Handeland..... 15

”Da Gud grep inn”

Bokmelding. Av Eivind Gjerde 17

Kirkefaderen Augustins lære

Bokklipp. Av Carl Fredrik Wisløff 19

Angrep på Bibelen

Fra troens slagmark. Av Per Haakonsen..... 25

Surdeigens farer

Bokklipp. Av Hans Erik Nissen 26

**Hva er tankebygningene bak organisasjonene Fri og Pride-
bevegelsen?**

Bladklipp. Av Kjell J. Tveter 27

Ektestandens viktighet

Bokklipp. Av Martin Luther..... 29

”Jesus gjelder i mitt sted. All hans arv jeg eier,
hele hans rettferdighet og hans store seier.”

(Nr. 265 v. 3 i Sangboken)

Neste nummer kommer i mars

Guds ord og kvinnelige pastorer

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Ordningen med kvinnelige prester og pastorer skaper fremdeles uro og nød hos bibeltro kristne. Dette kommer fram i media med jevne mellomrom.

Det er imidlertid sikkert at det blir ikke ro om denne saken så lenge det finnes bibeltro kristne som holder fast på Skriftens inspirerte og ufeilbarlige ord. For ikke noe sted i Bibelen hører vi om at hyrde/forstander -, eldste eller lærefunksjonen i forsamlingen, er tillatt å inneha for kvinner.

Alle troende, menn og kvinner, hører til i det alminnelige prestedømme. Det er en stand hvor den enkelte i samsvar med de nådegaver Herren har utrustet den enkelte med, skal tjene i den kristne forsamling med vitnesbyrd, bønn, offer og tjenestegjeringer.

Selv om alle Guds barn er likeverdige for Gud, taler Skriften om at hyrde/forstander-, eldstefunksjonen er forbeholdt den troende mann som Herren har utrustet og kalt til denne oppgave eller tjeneste. Det er begrunnet ut fra skapelse, syndefall, forløsning og et Herrens bud (1 Tim 2,11 ff; Ef 5,22 ff; 1 Kor 14,34 ff).

Noen hevder at dette er tidsbetinget siden vi lever under helt andre forhold i dag enn på den tid apostlene levde. Men en sak som er begrunnet i skapelse, syndefall, forløsning og et Herrens bud kan aldri bli tidsbetinget. Den er gyldig så lenge denne tidshusholdning varer.

Andre hevder at dette synet hadde bare Paulus, men ikke Jesus. Vi skal imidlertid legge merke til hva Bibelen sier. Paulus er en kalt Herrens apostel som taler med fullmakt fra Jesus Kristus. (Rom 1,1; 1 Kor 1,1). Han er lært og tilskyndet til å forkynne av Guds Hellige Ånd (1 Kor 2,13; se også 1 Tess 2,13!) Derfor er det å si ja til kvinnelige prester, å bryte med Jesu bud, Guds ord. Det vil si det er å gå imot Guds egen forordning for mann og kvinne i den troende forsamling.

Situasjonen idag

I dag går alle biskopene, de fleste prestene/teologene og storparten av lekfolket, inn for kvinnelige prester. Ja, de fleste kristne organisasjonene sier også ja til denne ubibelske ordningen.

Bispemøtet uttalte seg den 16. oktober 2020 om ordinasjon og samarbeidsnekt hvor det hevde at prestatjenesten i Dnk er åpen både for menn og kvinner. Hovedprinsippet er at alle skal samarbeide med hverandre. Følgelig har ikke Dnk bruk for motstandere av kvinnelige prester som er samvittighetsbundet av sitt syn på grunnlag av Guds ord. Hvis de ikke kan eller vil samarbeide med kvinnelige prester, vil ikke biskopene foreta ordinasjon av dem. Følgelig vil mange bibeltro prester bli utelatt fra Dnk, mens liberale prester som gjerne forneker sentrale læresetninger i Bibelen, vil bli ordinert.

Dette minner meg om hva Thoralf Gilbrant skrev i sin bok: "Her er ikke mann og kvinne":

"Liberale teologer og feminister har som mål å drive konservative prester ut av prekestolen, og dersom dette lykkes, vil saltet være borte i kirkens forkynnelse. Kvinneprestesaken kan komme til å utvikle seg til en katastrofe."

Med tanke på dagens biskoper er det interessant og lærerikt å lese hva noen tidligere teologiske professorer og dosenter i Sverige og norske biskoper har uttalt seg om kvinnelige prester.

I 1951 kom det en felleseklæring fra syv framstående svenske nytestamentlige eksegeter med Anton Fridrichsen og Hugo Odeberg i spissen:

"Undertegnede professorer og docenter i Det nye testamentes eksegetikk ved begge rikes universiteter, erkærer herved som vår bestemte og på nøyaktig forskning hvilende mening, at en innføring av såkalte kvinnelige prester i kirken er uforenlig med nytestamentlig anskuelse og

skulle innebære et avvik fra troskapen mot Den hellige skrift. Både Jesu valg av apostler og Paulus' ord om kvinnens stilling i forsamlingen har prinsipielt innhold og er uberoende av tidsbetingede forhold og oppfatninger.”

Ingrid Bjerkås var den første kvinnelige prest i Dnk. Hun ble ordinert av Hamar-biskopen, Kristian Schelderup i Vang kirke den 19. mars 1961. Denne ordinasjonen utløste sterke protester fra kirkelig hold og da særlig fra Det teologiske Menighetsfakultet.

Før ordinasjonen sendte seks av Dnks ni biskoper ut en erklæring i anledning Regjeringen hadde gitt ordinasjonsløyve til en kvinnelig teolog. Denne erklæringen lyder slik:

”De fleste av undertegnede biskoper har allerede før hatt anledning til å gi offentlig uttrykk for sitt standpunkt mot kvinnelige prestedtjeneste. Når det nå er gitt ordinasjonsløyve for en kvinnelig teolog og ordinasjon kan ventes, mener vi at vi skylder både prestene og menighetene og hele offentligheten å gi samlet beskjed om vårt syn og om den holdning vi finner å måtte innta i saken:

Motiveringen og utformingen av vårt standpunkt kan i enkeltheter være noe forskjellig, men i hovedsaken står vi sammen om følgende:

1. Vi finner det umulig å forene kvinnelig prestedtjeneste med det nye testaments grunnholdning og med direkte utsagn. Det avviser kvinnens adgang til hyrde- og lærerembetet og begrunner det prinsipielt med å henvise til Guds skaperordning og til Herrens eget bud. Dermed kjenner vi oss bundet av det Guds ord som vi i all vår tjeneste har forpliktet oss på.

2. Denne holdningen har vært den selvsagt rådende i hele den kristne kirke. Kvinnelig prestedtjeneste er gjennomgående reist ut fra andre interesser enn de kirkelige, og de kirkelige instanser og den kirkelige opinion i vårt land har i overveiende grad vært imot. Derfor holder vi det for urett mot kirken både å tvinge igjennom en slik prinsipiell ordning og å medvirke til at den blir satt i verk.

3. Fordi vi i denne sak kjenner oss slik bundet av Guds ord og lojalitetsforpliktet

overfor vår kirke, blir det oss umulig å ordinere kvinner, å meddele dem kollats eller på annen vis yte positiv medvirkning til deres tjeneste som prester. Måten som de enkelte praktiske situasjoner skal tas på, må det forbeholdes den enkelte biskop, i tilbørlig samråd med kollegene, å avgjøre etter beste skjønn og overbevisning.

4. Likesom biskopene i denne situasjon må heve sin rett til å handle i samsvar med sin samvittighet, bundet av Guds ord – også når dette fører til konflikt med statlige og statskirkelige ytre bestemmelser – slik må de hevde retten for alle prester og menighetslemmer i tilsvarende situasjon til å følge sitt syn og sin samvittighet i full frihet og uten å bebreides for det.

5. Ordningen med kvinnelige prester vil føre til mye nød og svære motsetninger i vår kirke. Å sette igjennom en kirkelig nyordning som i den grad skaper vansker både i samvittigheter og i det praktiske menighetsliv, er i sannhet en alvorlig sak som enhver medvirkende må betenke sitt ansvar ved. Alle får vi huske ansvaret for at den uunngåelige kampen blir ført på en rett og verdig måte. Og samtidig må bestrebelsene for utbyggingen av en rett kvinnelig tjeneste i våre menigheter fortsette med økt kraft.”

Johannes Smemo, biskop i Oslo, Hans E. Wisløff, biskop i Sør-Hålogaland, Bjarne Skard, biskop i Tunsberg, Fridtjof Birkeli, biskop i Stavanger, Ragnvald Indrebø, biskop i Bjørgvin, Kåre Støylen, biskop i Agder.

Denne erklæringen viser oss hva som har vært tidligere biskopers holdning til dette spørsmålet. For dem var det umulig å forene kvinnelig prestedtjeneste med Det nye testamente. Dette begrunnet de prinsipielt med å henvise til Guds skaperordning og Herrens eget bud. Disse biskoper kjente seg bundet av Guds ord som de i deres tjeneste hadde forpliktet seg på, mens dagens biskoper lar seg lede av tidsåndens ubibelske syn.

Derfor når dagens biskoper sier ja til kvinnelige prester, må det bety at de ikke kjenner seg bundet av Guds ord, verken av Guds

skaperordning eller et Herrens bud, i dette spørsmålet.

De seks tidligere biskopene har fått rett i sine antakelser når de uttalte: "Ordningen med kvinnelige prester vil føre til mye nød og svære motsetninger i vår kirke". Det har både prester og lekfolk merket, de som er samvittighets bundet av Guds ord.

I dag er det heller ikke plass for de tidligere biskoper i Dnk siden de ikke vil

kompromisse seg og godta kvinnelige prester.

Det er tankevekkende å reflektere over at dagens Dnk heller ikke hadde hatt plass for Martin Luther, heller ikke for apostlene - og slettes ikke for Paulus og for Guds sønn, Jesus Kristus, i sin tjeneste.

Men godt og oppmuntrende å vite at fremdeles er det noen som holder fast ved Guds hellige og ufeilbare ord. □

Krig mot de hellige

AV HANS ERIK NISSEN

"Og det ble gitt det (dyret) å føre krig mot de hellige og seire over dem. (Åp 13,7)

Noen av Bibelens ord er rystende og tvinger oss til stillhet. I Åpenbaringen er dyret en betegnelse for Antikrist, som skal regjere over hele jorden, og som alle skal tilbe. Han skal føre krig mot de hellige og seire over dem.

Hans seier innebærer ikke at alle kristne skal fornekte Jesus. Men alle skal inn i fryktelige lidelser. Jesus taler om de utvalgte, som trengselstiden vil bli forkortet for.

Kan ikke Gud hindre dette? Jo, det kan han, for han er den er allmektige. Men han gjør ikke det. Tvert imot! Guds ord understreker at det er Gud som har gitt Antikrist makt til å føre krig mot de hellige.

Vi fatter ikke Guds tanker. Som himmelen er høyere enn jorden, er hans tanker høyere enn våre.

Men Herren har åpenbart seg i Ordet. Det sier at hans forhold til lidelsen er et annet enn vårt. Gud bruker lidelsen. Gjennom den danner han sitt folk i Jesu bilde.

En tjener er ikke større enn herren sin. Jesu disipler må gå i hans spor. Ved enden av hans vei sto et kors. Det står også ved enden av vår vei.

Mørket på jorden vil tilta, og lysets barn vil mer og mer skille seg ut fra andre. De vil

oppleve press, og den direkte forfølgelsen vil bli alminnelig.

Da vil Satan komme med sitt spørsmål: Er det ikke bedre å gi opp? Han frister deg til å forlate lidelsesveien. Fornekte du Jesus, vil verden smile til deg igjen.

Men er det veien fram? Er det ikke bedre å tilhøre det forfulgte folk som vandrer mot herligheten? Tenker du på evigheten, kan du ikke være i tvil. *"For hva gagner det et menneske om han vinner hele verden, men tar skade på sin sjel?"*

Følg Jesus! *"Når du går gjennom ild, skal du ikke svies, og luen skal ikke brenne deg. For jeg er Herren din Gud, Israels Hellige, din frelser."*

(Fra "Ett er nødvendig", 23. august. Lunde forlag) □

"Synd're Jesus tar seg av"

Blant de sangtekstene som har betydd noe spesielt for meg opp gjennom årene, hører den tyske salmen "Jesus nimmt der Sünder an" av Edmund Neumeister. Vi har en sang av samme forfatter i Sangboken, som er kommet til oss via en amerikansk bearbeidelse. Jeg vet

ikke om utgangs-punktet kan være det samme, men den er i så fall svært omarbeidet, forkortet og forenklet, og har fått en helt annen rytme og tone.

Nedenfor er et forsøk på oversettelse av den originale salmen på åtte vers.

Kan synges på melodien: "O du min Immanuel"

Synd're Jesus tar imot!
Si det trøstebud til alle
som den rette vei forlot
og til avvei lot seg kalle.
Her er frelse som Gud gav:
Synd're Jesus tar seg av!

I min nød jeg kommer nå,
mine synder jeg bekjenner.
Kjære Frelser, la meg få
all den nåde som du sender,
så jeg trøst i ordet har:
Jesus syndere mottar!

Vi er ingen nåde verd.
Men Gud har det klart i Ordet
med sitt løftes ed erklært:
Nådens port for hver som tror det,
helt og fullt han åpnet har –
Jesus syndere mottar!

Nå har jeg frimodighet
selv om syndene er røde.
Jesu blod er det jeg vet
som gjør synden hvit som snøen,
så i tro jeg vitner det:
Jesus mottar syndere!

Når en sau på villspor går,
trenger den en trofast gjeter.
Jesus minnes sine får,
til han finner dem, han leter.
Vår villfaring han tilgav.
Synd're Jesus tar seg av!

Min samvittighet er nå
fri om loven vil anklage.
Han som frikjent lar meg stå,
han bar selv min skyld og plage.
Bort med all fordømmelse:
Jesus mottar syndere!

Kom nå, alle, kom til han!
Kom nå, du som synden tynger!
Han er den som gjøre kan
til Guds barn en stakkars synder.
Tro det ord du fra ham har:
Jesus syndere mottar!

Jesus syndere mottar.
Også jeg får dette kjenne.
Himmelen han åpnet har,
så mitt liv kan salig ende.
Med den trøst jeg går i grav:
Synd're Jesus tar seg av!

Overs.: Guttorm Raen

Guds ufeilbare Ord

AV CARL FR. WISLØFF

Hvordan kunne jeg være viss, trygg i min frelsessak hvis jeg ikke turde tro at Bibelen er Guds sanne ord, som ikke kan svike?

Hvordan kunne jeg ha frimodighet til å vitne for verden om jeg ikke hadde Guds eget ord å vise til? Men det har jeg. Med full indre visshet kan jeg åpne Bibelen og lese fra dens blader, og si til verden: Så sier Herren!

I sin udødelige "Pilgrims Vandring" forteller Bunyan om Kristen, som gikk og leste i Bibelen: "Er du sikker på at det som står i den boken er sant?" spurte en mann. "Ja, aldeles! For den er skrevet av Ham som ikke kan lyve," svarte Kristen. Den trygge tillit kan vi ha til Bibelen.

Jeg vil si enda en ting. Jeg kan ikke følge dem som sier at bare det "religiøse og moralske" budskap i Bibelen er ufeilbart, mens "det historiske, geografiske og zoologiske" osv. kan være fullt av feil og misforståelser.

Rett nok har dette vært toneangivende lære hos oss, også blant våre fremste teologiske og åndelige førere. Vi føler oss alle i gjeld til menn som Odland og Hallesby, og kunne ikke drømme om å frakjenne dem plassen blant troens fremste forkjempere i Norge i vårt århundre. Likevel, vi er ikke forpliktet til å være enige med dem i alle ting, og noen av oss har alltid hatt et stille forbehold over visse sider av deres bibelsyn.

For hvem kan fortelle meg med absolutt sikkerhet, hvilke "områder" i Bibelen som er "uvesentlige"?

Gud åpenbarte seg i historien, dvs. han grep inn og gjorde sine store gjerninger til menneskenes frelst til bestemt tid og sted. Ikke for intet taler vi om "frelsheshistorien", og med det mener vi den lange rekke av guddommelige handlinger fra falllets dag (1. Mos. 3) til Jesu oppstandelse og Den Hellige

Ånds komme. Bibelen forteller oss om alt dette. De hellige Guds menn forteller oss om det i skrifter som er blitt til under Åndens ledelse. Vi har ikke noe utgangspunkt for å dømme noe av det som feilaktig.

Men akkurat dette er det som nå blir gjort på alle kanter. Vi vet hva som blir sagt: Fortellingen om Adam er en myte. Patriarkene har aldri levet, eller vi kan i hvert fall ikke stole på det Bibelen forteller om dem. Beretningene om Jesu unnfangelse og fødsel er legender. Det har ikke skjedd slik som Bibelen sier. Og så videre. Men vi skulle ikke gå med på dette. Hva var det Kristen sa? "Den boken er skrevet av Ham som ikke kan lyve".

Jeg leser ikke Bibelen for å lære zoologi og biologi, blir det sagt. Og det er jo helt riktig. Vi leser Bibelen for å bli "vis til frelse".

Men saken har en annen side. Du skal ikke tale om feil, straks du ser noe som virker påfallende. Møter du under bibellesningen noe som virker uforklarlig, så husk: Du er ikke den første som blir oppmerksom på problemet! Klokere folk enn deg har overveiet dem før, uten å miste troen på Bibelens sannhet. Det kan være en forklaring om du ikke ser den. Og det er ingen skam å la et spørsmål stå åpent.

(Fra nr 3/1999) □

Bestill Bibelsk Tro for 2021 og få nr 5 og 6 for 2019, samt CD-en "Himmellengt" med sanger av Olav Fjermedal.

Et godt budskap

AV CARL OLOF ROSENIUS

”Fordi Gud i Kristus forlikte verden med seg selv” (2 Kor 5,19).

Her ser vi hva evangeliet er: Evangeliet er ikke som mange tror, et løfte, men et budskap om løfter som alt er oppfylte. Det taler ikke om noe som skal skje, men om noe som har skjedd. Evangeliet er i seg selv en realitet, enten vi tar imot det eller ikke. Det har sin gyldighet enten vi tror det eller ei.

Det er på dette punkt det særlig er uklart for alle dem som evangeliet aldri har blitt noe evangelium for. De lever i den tro at Gud skal forsones, og at synden skal utslettes og ser ikke at Gud er forsonet, og at synden er utslettet. Men var det slik, så var det jo slett ikke noe evangelium.

Nei, evangeliet er et godt budskap om noe som alt er skjedd – det som skjedde utenfor Jerusalems murer på Guds store forsoningsdag. *”Vi er blitt forlikte med Gud ved hans Sønnns død, dengang vi var fiender” (Rom 5,10).*

Tenk om vi rett kunne tro og fatte; at all den synd som finnes i verden – også den synd som nettopp nå engster og uroer oss – ble for over nitten hundre år siden ved Kristi død utslettet, ja, kastet i havets dyp. At Gud alt da ble forsoner med hele verden, og en fullkommen rettferdighet gjort i stand for alle. Da skulle evangeliet virkelig bli evangelium for oss.

(Fra Kristus – vår rettferdighet. 11. dag) □

Skjult med Kristus i Gud

AV HANS ERIK NISSEN

Trangen til å se ligger i blodet hos oss alle. Vi har problemer med å finne oss i at det største og rikeste er skjult for våre øyne. Vi vil gjerne kunne iakttå det selv, og vi mener det ville være av stor betydning for andre om de var forbauset over oss.

Guds tanker er annerledes

Men Gud tenker ikke på samme måte som oss. For ham er det viktig at hans barn er sørgende, tørstende og hungrige. De skal være fattige i ånden. Saktmodig skal de leve sine liv på jord, misforstått og forfulgt av denne verden. Under verdens forakt over de en skjult innflytelse av største betydning. Den er nesten alltid skjult for alle andre enn Gud.

Vårt gamle menneske protesterer til stadighet mot de vilkår Gud har satt for troens liv. Alltid

frister Djevelen oss til å bruke kjødelige midler for å fremme Guds rike. Jeg tror at alle oppriktige kristne kjenner til kamp på dette området. Det er heller ikke få som har gjort bitre erfaringer. Setter vi vår lit til noe av vårt eget – samme hvor godt det kan være – blir vi skuffet og motløse når vi ser at det likevel ikke gikk slik vi hadde håpet.

Tomme kar

Noe helt annet er det når vi går fram for Herren som vi er. Da kommer vi ikke med noen målsetting som vi har fastsatt. Vi synes ikke vi kan bestemme noe som helst. Likevel kan Gud dele sin nød med oss på en så håndgripelig måte at vi roper av dypeste nød om Herrens inngrep. Herren må omvende oss og bane vei gjennom

vårt kalde og harde hjerte. Han må renses templet, kremmerbodene må veltes. Herrens hus skal igjen være et bønnens hus.

Det er frigjørende å få gjøre opp med Gud, men en blir aldri helt. Når Herren er nær, blir jeg en tigger. Jo nærmere han er, jo lenger føler jeg meg fra ham. Det skjer samtidig med at hjertet synger sin jublende sang til Lammets ære.

Mitt hjerte er fullstendig tomt, men bor Jesus i det, fyller han sin bolig med sin herlighet. Min tjeneste er høy og strå, det brenner opp i prøvelsens ild, om Gud ikke forbarmer seg og sender sin livgivende Ånd.

Aldri annerledes

Hvorfor skal det holde ved å være slik? Hvorfor forvandler Gud meg ikke? Hvorfor står han ikke fram i verden med makt og velde? Hvorfor skjer det ikke noe mer?

Det er fordi Gud arbeider på den indre front i livet ditt. Han vil øke din tro på evangeliet. Han vil ha deg til å fryde deg mer over Jesus. Gud vet at det er gleden i han som er vår styrke både innad og utad.

Du er fattig. Det er sant. Men himmelriket er ditt. Det har Jesus sagt. Du hungrer og tørster. Men du skal mettes. Det sier Guds ord. Du sørger, men det skal du ikke holde på med. Du skal trøstes. Det står din Frelser god for.

Tenk, Jesus innbyr deg til å flytte fra deg selv, fra alle dine tanker og meninger, inn i din

skjulte rikdom. Den er skjult for dine øyne, men ditt hjertes øye ser det usynlige.

Jesus innbyr deg til å miste ditt eget liv. Han oppfordrer deg til å ta avstand fra deg selv. Du får lov til å gripe om ham med begge hender.

Det er vanskelig, sier du. Ja, det er umulig. Men Guds ord er som ild. Det kan tenne hvor alt er knusende tørt. Det kan smelte isen. Ja, det kan av intet skape tilliten til Jesus. Og det er det som må til. Det er synet av den ene kostelige perle, som lukker opp din krampaktig lukkede hånd, så du gir avkall på de perler du likevel skal miste.

Men veien er lang. Dine egne perler kan du nemlig se, men alt som du eier i Jesus, må du tro. Du må regne med Guds ord.

Gud er god. Han gir deg ikke opp. Han gjør deg fattig. Ja, du opplever det som om han tar fra deg alt. Samtidig lar han deg se at du ikke lenger lever. Jesus lever i deg.

Fylt til randen

Det er merkelig. Men gråt og frydesang hører sammen. Når du blir krenket, og teltet brytes ned, da sanner vi Guds dom: Vi er støv. Kan støv takke Gud? Kan støv rope ut hans trofasthet?

Guds ord svarer at du nettopp i din elendighet er skjult i Jesus, og Jesus er i Gud. Hva kan det ikke skje med støv som befinner seg der?

En gang skapte Gud et menneske av jordens støv. Senere gjorde støvet opprør mot ham, men det har ikke hindret ham i å ta det samme støv

CD

”Jeg takker deg, Herre!”
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

og legge det inn i sin Sønnns hjerte. Og så har han gitt Sønnen plass i sitt eget hjerte.

Du er godt tjent med å være skjult dør. Det gjør ikke noe at du selv eller andre ikke kan se noe særlig ved deg. At Gud kjenner deg er helt og fullt avgjørende. Og det gjør han så sant du er en av Herrens små, som føler deg tom, hjelpeløs og elendig. Du har en talsmann som ha tatt på seg din sak. Og det er ikke vanskelig for ham å tale den. Du bor nemlig i hans hjerte. Og han

har adgang til Guds hjerte. Han sørger for deg. Du skal ikke si et eneste ord i dommen. Ja, du skal ikke engang inn i den. Jesus bærer deg i sitt eget hjerte inn i Paradis.

I Guds øyne er du fylt til randen av hans nåde. Det er ikke plass til en eneste mangel, skrøpeligheit eller synd. Hans nåde strømmer over i ditt tomme kar. Kanskje føler du det motsatt, men det er ikke dine følelser som teller. Jesus er alt for deg, slik som du er. □

Søk Herren!

AV LUDVIG HOPE

”Søk Herren mens han er å finne, kall på ham den stund han er nær!” Jes 55,6

Så lenge nådetiden varer, er Herren å finne. Den dør han åpnet for oss i Kristus, står åpen for alle. Like så lite som noen annen enn han kan lukke opp, like så lite kan andre lukke den igjen. Han har nøklene til døden og dødsriket, bare han lukker opp og igjen.

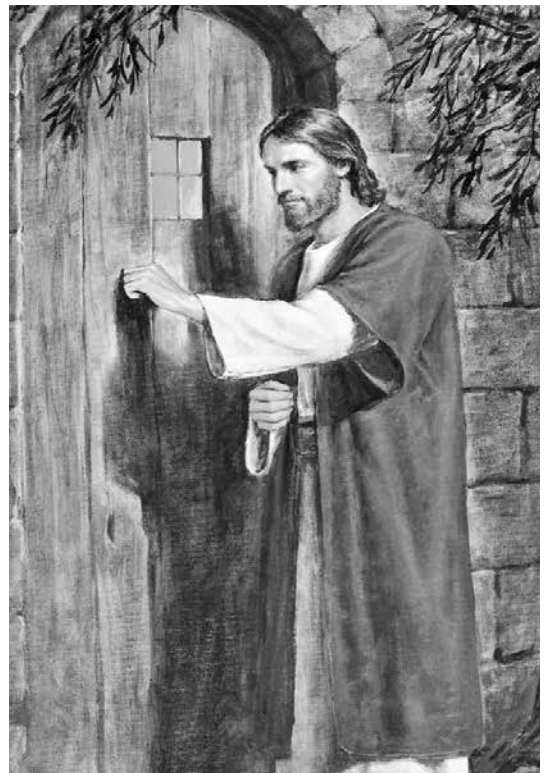
Men så har han også sagt oss at dagen kommer da han lukker igjen. Og så legger han oss på hjertet, at den som vil bli frelst, må søke ham mens han finnes. Ingen kan selv bestemme tiden for sin omvendelse. Den som vil til himmelen må kjøpe den beleilige tid. Ikke et eneste menneske ville ha den minste tanke om å søke Gud dersom han ikke søkte oss først. Vi fikk nok gå rolig i våre synder hvis ikke Guds ånd uroet oss. Først når han banker på, kan vi lukke opp, dersom vi vil.

Du som nok vil til himmelen, men som selv vil ordne med tiden når du skal vende om, du glemmer at dette er et satans bedrag. Mange, mange som tenkte likedan som du, ble aldri frelst. Det er når Herren søker deg at du kan søke ham. I dag er vår dag, morgendagen eier Gud alene.

Også du og jeg som fant fram til frelsen, har fått vårt ”mens han finnes”, også vi må

kjøpe den beleilige tid. Drar vi oss unna Guds nåde, står faren også for vår dør.

(Fra ”Et ord i dag”) □

Når vi blir mer redde for klimakrise enn for dommedag

AV PER BERGENE HOLM

Endetidsforventningen er svak. Selv i kristne kretser er vi mer redd for miljødeleggelse og klimakrise enn synden som fører med seg Guds dom og denne verdens undergang.

- Skyldes det at selve troen på en kommende dom nesten er borte? Det er ikke bare biskop Nordhaug som stiller spørsmål ved livets to utgang.

Det er fraværende i vår kristne forkynnelse overhodet. Vi ser klare endetidstegn for våre øyne: Frafall, lovløshet, falske profeter, krig og terror, naturkatastrofer og forurensning med videre (jf Matt 24, Tess 2 og Åp.).

Det burde jo føre til en sterk forventning av Jesu gjenkomst og et behov for å gjøre seg rede til å møte Gud og hans dom, da det er en himmel å vinne og et helvete å unnfly.

Men de aller fleste, også i kristenheten, går bekymringsløst videre i aksept av den mest åpenbare lovløshet gjennom å fornekte Guds skaperordninger med henhold til mann og kvinne, som i Sodoma.

Apostelen Peter sier at det henger sammen med fornektelse av skapelsen og vannflommen (jf 2 Pet 3,3ff). Vantro og spott i forhold til Skriftens lære om begynnelsen og Gud som skaper, fører til vantrø og spott i forhold til Skriftens lære om skaperverkets undergang og Gud som dommer!

Det er knapt en kristen læreinstusjon i Norge som forkynner troen på Gud som skaper slik Skriften forkynner det, som i 2. Peter 3. Nei, teologer bortforklarer framstillingen av skapelsen i 1 Mos 1 og hele urhistorien med billedlige tolkninger.

- Et eksempel er professor Kofoed ved Fjellhaug som vil lese skapelsesberetningen som en "kosmisk tempelinnvielsestekst". Han taler imot å lese den som en historisk beretning. Men han tror at Gud skapte og han tror også at beretningen om Adam og Eva er historisk. Der skiller han seg positivt ut fra mange kolleger.

Mange mener seg å være bibeltro, men er samtidig åpne for evolusjonslæren. De må derfor stille seg kritisk til en bokstavelig lesning av Skriften, både med henhold til skapelsen og vannflommen.

Skriftens ord trekkes i tvil i sin likefremme mening, og det spørres: Har Gud virkelig sagt? Er det virkelig ment slik? Og er det usikkert med henhold til skapelsen, så går usikkerheten umiddelbart også over på avslutningen.

Det går en veldig kort, men konsekvent linje fra: Gud "Har du virkelig sagt?" til "Dere skal slett ikke dø!" (1 Mos 3).

Frafallet fra den likefremme troen på skapelsen og på Gud som skaper er uendelig alvorlig. Det fører til søvn hvor syndens alvor svekkes og frykten for å møte Gud blir borte. Vi kan ikke skylde på Darwin eller Dawkins. Vi har sviktet og svikter i vår forkynnelse og lære! Det gjelder ikke bare Dnk, TF eller MF, men like fullt lekfolkets bibelskoler og bedehus! □

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

Kvifor forlèt kristne Guds påbod til mann og kvinne?

AV ØYVIND SAMNØY

Stadig fleire kristelege organisasjonar og kyrkjesamfunn forlèt Guds ord om at eldste- og hyrdenesta mellom dei kristne er ei teneste Gud har pålagt mannen og friteke kvinna frå.

Kva er grunnen?

Ein artikkel frå Dagen 18. juli 2002 i samband med at Frikyrkja opna for kvinnelege pastorar og eldste, har sett meg på eit spor. Pastor Øyvind Hansen i Åsane frikyrkje uttrykkjer fortvilning over at Frikyrkja tek dette steget bort frå Guds ord. Og han meiner årsaka til denne "kvinnevinden i Frikirken er et resultat av at mange ledere har vært redde for å forkynne hva Bibelen sier om kvinners stilling i menigheten.

Dette har lenge vært et ikke-tema, og ledelsen har verken hjulpet eller oppfordret pastorene til å undervise menighetene om dette. For at folk skal forstå hvorfor kvinner ikke kan være pastorer og eldste er det helt grunnleggende at dette av og til er tema på møtene."

Dette rammar òg våre organisasjonar på bedehusa, inklusiv NLM. I heile mitt vaksne liv har det Guds ord lærer om skilnaden mellom mann og kvinne heile vegen vorte pressa attende

og gjort usynleg. Stadig fleire stillingar og styre har vorte opna for kvinner. Til slutt er heile skilnaden gjeven opp i dei fleste samanhengar.

Dette heng utan tvil saman med forsømming i forkynninga. Bibelen lærer 1 Kor 11,3 "Men eg vil at de skal vita at Kristus er hovudet for kvar mann, og mannen er hovudet for kvinna. Men Gud er hovudet for Kristus." Det er ingen tvil om at apostelen her legg ut Mos 2, og ved det seier at "hovudstrukturen" er Guds vilje heilt frå skapinga. Adam og Eva er ikkje berre det første ekteskap, men òg den første "kyrkjelyd" og det første samfunn. Slik er Guds vilje om forholdet mellom mann og kvinne. Denne Guds ordning får klare fylgjer både i kyrkjelyd og i heimen (t. d. 1 Tim. 2,11ff. og Ef. 5,22ff).

Eg har så godt som aldri høyrte ein tale om dette i NLM eller bedehus samanheng, ja, knapt nok ein del av ein tale. Med få unntak har eg berre høyrd nokre røra ved det sporadisk. Det er utan tvil eit forsømt tema.

Kva skjer då?

Guds ords kunnskap om saka forsvinn vekk frå dei truande si erkjenning. Når då praksisen

Bibelsamling på Audnastrand leirsted

12. - 16. juli 2021

Velkommen til bibelsamling i 2021 på Audnastrand leirsted!

Talere: Svend Åge Jacobsen og Øyvind Samnøy

Program i nr. 3-2021 av Bibelsk Tro

Info/påmelding: Dagfinn Natland, tlf 52799807/95129320, e-mail: dnatland@frisurf.no

eller til

Olav Hermod Kydland, tlf 91860275, e-mail: olav.kydland@lyse.net

i forsamlingane etter kvart fjernar seg frå ordlyden i Bibelen, gjer orda om desse ting til sist inga meining lenger. Ein nærast skjemst om dei vert lesne opp. Nokre kristne samanhengar gjev opp heile saka. Andre minimaliser ho og delegerer ho bort til det nær usynlege, og bergar med det eit slags ord for bibeltruskap.

Kvifor denne forsømminga mellom forkynnarar av Guds Ord?

Eg trur ikkje det er så vanskeleg å tenkja seg til. Det er likestilling og kvinnesak som har vore hovudorda og hovudsaka i samfunnet rundt oss dei siste tiåra. Der vert både naturens og Guds Ords skilnad på mann og kvinne forkasta i likestillinga sitt namn. Tidsånda i dette er så sterk at det kostar mykje å seia imot langt inn i kristen samheng. Menneskefrykt gjer forkynnarane stille, ein etter ein. Til Jeremia seier Gud: *"Ver ikkje redd dei, så eg ikkje skal gjera deg redd dei"* (Jer. 1,17). Når ein som forkynnar då gjev

etter for menneskefrykt og ikkje vil stå ved det lyset ein har, så forsvinn lyset, litt etter litt. Etter kvart forsvinn det heile som "felleskristen" kunnskap. Ja, det sanne høyrest etter kvart galt ut. Så set ein utan å blunka, kvinner til eldste og til å leia dei kristne kyrkjene og organisasjonane.

Kvar gå vegen ut av uføret?

Omvending til Guds ord, først og fremst mellom dei kristne leiarane og forkynnarane! Det må føra til at ein bøyer seg for Gud og sannar òg denne synda, sviket mot Ordet og den kristne forsamlinga, for menneskefrykt og mangel på frykt for Gud.

Enno er Gud å nå for Jesu skuld, både til tilgjeving og fornya liv. Så kan ein i heilag styrke igjen både læra og leva etter Ordet, òg når det talar om forholdet mellom mann og kvinne.

(Innlegget ble først trykt i Dagen 08.12.2020) □

Ødelagte barn, den seksuelle revolusjonens pris

AV KJELL SKARTVEIT

Etter at Stortinget har vedtatt et strafferettslig vern av radikal kjønnsteori med å inkludere begrepene kjønnsidentitet og seksuell orientering i straffelovens §185, er det grunn til å stille spørsmålet:

Hvor vil denne seksuelle revolusjonen ende?

Kan vi finne svaret i hos LHBTIQ-bevegelsens gamle helter? Spørsmålet ble aktualisert da kjønnsforsker Wencke Mühleisen i en kronikk i avisen Klassekampen 9. november problematiserer tidligere radikale intellektuelles forhold til pedofili.

Wencke Mühleisen var selv medlem av det radikale kunstnerkollektivet AAO i Østerrike. Dette kollektivet ble oppløst i 1991 og var

ifølge Wencke Mühleisen det lengst eksisterende av de mange forsøkene på eksperimentelle levemåter innenfor den venstreradikale bevegelsen i Europa. I dette kollektivet ble barn og ungdommer utsatt for separasjon fra foreldre og seksuelt misbruk.

Wencke Mühleisen skriver at en vanlig reaksjon fra foreldregenerasjonen på kritikk alltid er et men:

En vanlig reaksjon fra foreldregenerasjonen som var del av AAO, når de blir kritisert av andregenerasjonen er: "Ja, men..." Men-et munner alltid ut i en fortelling om hvor mye bra som tross alt preget kollektivet de første årene: Frigjøringsbestrebelsene fra autoritære samfunnsinstitusjoner, oppløsning av den

tradisjonelle kjernefamiliens undertrykkelse av barn og kvinner, seksuell frigjøring.

Man forsvarer seg alltid med en frigjøringsfortelling, og det minner mye om dagens LHBTIQ-bevegelse. Det er de undertryktes kamp mot overmakten.

Selv har jeg alltid vært ytterst forsiktig med å knytte dagens seksuelle revolusjon opp til pedofili, men det er interessant at dagens helter, som også var 70-tallets helter, arbeidet for å legitimere den seksuelle relasjonen mellom voksne og barn, og Wencke Mühleisen skriver:

Jeg var ikke tidligere kjent med at det på 1970-tallet fantes ”radikale” krefter i Europa som anså forbudet mot seksuelle relasjoner mellom voksne og mindreårige som noe man i frigjøringsens navn burde avskaffe. Aktivister i Holland og Tyskland organiserte seg mellom 1960- og 1980-tallet som en subkulturell frigjøringsbevegelse. De hevdet at de som er imot seksuelle kontakter mellom voksne og barn, undertrykker barnas seksualitet. Noe av dette fant gjenklang helt inn i det tyske politiske partiet De Grønne samt innen FDP (Freie Demokratische Partei). I 1977 ble det offentliggjort et brev til det franske parlamentet med krav om legalisering av seksuelle kontakter mellom voksne og barn. Samme år ble det publisert en begjæring i Le Monde med prob-

lematisering av det samme forbudet, underskrevet av Michel Foucault, Jean-Paul Sartre og Simone de Beauvoir.

Altså, når forbildene, og de som skapte det ideologiske grunnlaget for dagens LHBTIQ-bevegelse, argumenterte for legalisering av pedofili, og den ”frigjøringsbevegelsen” de var en del av var, legitimerede seksuelt misbruk av barn, er det ikke vanskelig å tenke seg hva dagens seksuelle revolusjon kan føre til.

Heltene er de samme, men samfunnet er langt mer mottakelig for de ideene som Foucault med flere forfektet.

De radikale ideene til venstresiden ble på 1970-tallet ikke annet enn praksis i små og isolerte miljøer. Nå utøves de i fullskala operasjoner.

Den ideologiske virkelighetsforståelsen som gjorde det mulig å forsvare seksuelle relasjoner mellom barn og voksne er i dag utgangspunktet for læreplaner i norsk skole. LHBTIQ-bevegelsens budskap dyrkes fra barnehagen av. Barn blir altså indoktrinert med det samme syn på seksualitet, samliv og kjønn som den ekstreme venstresiden dyrket på 1970-tallet.

Da er det grunn til å frykte at vi til slutt får et samfunn som ikke evner å si nei til det vi en gang visste var overgrep. □

Fra nødsarbeidet i India

AV STEINAR HANDELAND

Han forteller om nødsarbeidet indiske medarbeidere til Evangelistens Misjonstjeneste står i: Stor var nøden mellom de mange fattige, kasteløse og slitne jordarbeidere i delstatene Andhra Pradesh og Telangana, der våre samarbeidspartnere i BA og EHH fikk et veldig hjelpearbeide med alle syke og sultne fra korona-pandemien i opptil 30 % av befolkningen. Enkelt sagt: Stor var nøden før i fattige strøk, verre har det blitt nå med denne dødelige koronasykdommen!

Det er leder Bob Luke Gandhi i Bethel Assembly (BA) og brødrene Prasant og Juhani Halonen i Evangelisten Helping Hand (EHH) som tar seg av det store hjelpearbeidet det norske misjonsfolket sender midler til i helsearbeidet og matutdelingen mellom de syke i landsbyene. India har jo enorme 1,3 milliarder sjeler, og mange millioner er koronasmitta! De er utrolig takknemlige for den hjelpen norske givere har sendt i 2020 gjennom EMs kontor i Kristiansand.

Evangelistens Misjonstjeneste (EM) har i 50 år sett en utrolig vokster i byer, landsbyer og risbygder utover landet i Bengalbukta. Der driver EHH sine distrikt i nord og BA sin distrikt i sør ved elva Godavari opp mot Hyderabad. Vi ser at nesten 1000 menigheter drives av 470 pastorer, evangelister og bibelkvinner. Nå er det vanskelig for menighetene å klare seg, fattige folk som de er fra før. Vi fokuserer på et aktuelt hjelpearbeide for de spedalske, alders- og barnehjem, sykurs og bibelskole, kirkebygg og helsearbeide, radio- og TV-arbeide i storbyene, der de har strøm.

Bok:

"Levende forkynnelse
eller tomme ord?"

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste

Postboks 116, 4311 Hommersåk

e-post: olstokka@frisurf.no

40 analfabeter, fattige jungelstammer

Her vil vi fokusere på et stort jungelområde i Anantagiri med 40 stammer og tusenvis av fattige, analfabeter, syke og hjelpeløse mennesker, glemt av alle! Men ikke av Bob Luke, som er de analfabets stemme og peker på deres nødvendige behov: Helsehjelp og skole, medisiner og mat, vann og hjem! Bob Luke

brenner for alt disse fattige stammene ikke har fått i århundrer her i de store jungelområdene med kjempetrær. Her har de klart seg med lite, og ingen vil gi dem noe! Men Bob Luke har løftet fram deres nød gjennom EM sitt blad i Norge og Evangelistens lesere, bønne- og misjonsfolket har svart på nøden og gått inn med store gaver, særlig i EHH, men nå er det BA- distriktet som står for tur: Framnes kristne videregående skole har samlet inn 1, 2 millioner kroner til BA og EHH.

10 - årig grunnskole

I Anantagiri står 1200 barn klar og ber om den

skolegang bestemor og -far ikke fikk, den skolegang heller ikke barnas foreldre fikk, og som vi håper 400 barn skal få starte i første klasse på. Riktignok har koronasykdommen gjort det vanskelig å drive for fullt, men det er kjøpt inn mye byggemateriale og støpingen av skolebygget går sin gang. Første byggetrinn for 1. - 5. klasse og ungdomstrinnet for 6. - 10. klasse i to etasjer. Siden jungelområdet også har farlige tigrer, er det ønske om et internat med matsal og mange sovesaler, når faren er så stor at barna ikke kan gå hjem en dag tigreren er observert. Da må de kunne være trygge inntil de får væpnet vakt på de smale jungelstiene. Dette vil koste over 3 millioner på sikt.

Hospital for jungelstammene

Jungelområdet har ikke strøm og bilveier. Folk har vandret i århundreder under disse store trærne i tett jungel. De dyrker det de kan av frukt og ris, jakter og holder noen høns og gris. Fødsler og sykdom, eldres plager og analfabeter sliter veldig i hverdagen! Sykehus finnes ikke i mils omkrets, og ingen har penger til å skaffe seg hjelp? Trengs det et hospital for jungelstammene? En operasjonsstue, et røntgenapparat, medisiner og utstyr, senger og matsal, fødestue og liggerom? Vi synes hospitalet må bygges for

minst en million kroner, med utstyr og senger.

Vi har alt en lege, dr. Nissi, som arbeider i Nallajerla, 6 timers kjøring derifra, der vi også forsøker å bygge en ny kirke med administrasjonssenter i distriktet! Der også trengst det mange hundre tusen kroner, for å fullføre det de sliter og bygger på idag!

Nå er det hospitalet vi fokuserer på. Det ligger på samme tomte som skolen i Anantagiri og dette kan bli et flott skole- og helsesenter i Anantagirijungelen for tusenvis av mennesker i 40 jungelstammer! Tenk det skal vi få være med på: Bring evangeliet - det viktigste av alt til analfabeter. Og når de kan lese, har vi Bibler på teluguspråket til dem, med budskapet vi er utsendt fra Himlen for å bringe dem: Jesus, Guds Sønn, har betalt deres skyldbrev på korset, så de kan få ta imot en fullkommen frelse, som Heb 7,25 sier!

Legger ved noen bilder fra misjonsarbeidet i BA!

Hjertelig takk om du og mange av dere kan bli givere til Anantagiri i jungelen i India! Store eller små gaver, alt takker vi hjertelig for! Bruk EM sitt banknr. 3000.13.11391 eller Vipps nr 131251, merk gaven "Anantagiri".

Gud velsigne hver en glad giver! □

DA GUD GREP INN

AV EIVIND GJERDE

For å si det med en gang. Dette er en perle av en bok.

I boken – DA GUD GREP INN - deler 18 personer sine vitnesbyrd om hvordan de kom til troen på Jesus Kristus. Boken er kort, men innholdsrik på samme tid. Det som slo meg gjennom lesingen av boken, var den store bredden av åndelige og sjelesørgiske spørsmål som ble reist og som det ble gitt gode bibelske svar på. Det gjør den svært verdifull for søkende mennesker.

De 18 personene vi møter, er veldig ærlige og åpne både om sine synder, nederlag og fall, og ikke minst om hvordan de fant fred i sitt hjerte i møte med Jesus Kristus.

Jeg vil løfte fram tre som gjorde et særlig inntrykk på meg. Det er Claus Munch, Liibaan Muusa og Tormod Gundersen.

Den avdøde danske forkynneren, Claus Munch, forteller åpenhertig om hvordan penger og en fritidssyssel som å drive med seilbåt, drev han inn i harde prøvelser. Dette

var stoff til stor ettertanke for mennesker som har levd med Gud i mange år, men som har begynt å få kjærlighet til denne verden.

Liibaan Muusa er en kristen somalier. Han var tidligere en muslim som ble frelst gjennom å høre på kristne radioprogrammer. Hans vitnesbyrd er særlig viktig og interessant, for det gjør at denne boken også kan gis til muslimer i Norge. Mangler du godt kristent materiale å gi til dine muslimske naboer eller venner, kan boken til Ove Eikje være godt egnet.

Tormod Gundersen fikk et livsforvandlerende møte med Jesus Kristus 7. oktober 2007. Han gikk inn på soverommet sitt og ropte til Jesus Kristus om tilgivelse. Det som skjedde så, må du slå opp og lese selv! Dagen etter startet han å evangelisere og det holder han på med enda. Hans frelseshistorie var som et vidunderlig åndelig pust i fra gamle tiders vekkelser da mange mennesker i løpet av kort tid, opplevde noe tilsvarende. Hans vitnesbyrd bekrefter bare at Jesus Kristus er den samme i dag og til evig tid og at håpet om vekkelser må leve mellom oss.

Boken avsluttes med et oppbyggelig intervju med den kjente forkynneren og sjelesørgeren Hans Erik Nissen, som døde i 2016. Han forklarer på en tydelig måte

hva frelsen i Bibelen går ut på, og legger en teologisk grunnvoll under alt som blir sagt tidligere i boken: Jesus Kristus måtte dø for alle mennesker, for å betale straffen under Guds dom og vrede for våre synder. På den måten åpnet han adgangen inn til det fullkomne Guds rike.

Forfatteren, Ove Eikje, kommer opprinnelig fra Tysvær, men bor nå i Sandnes. Han har arbeidet som journalist i Utsyn, Kristelig Pressekontor (KPK) og Dagen. Han har gitt ut flere bøker.

Ove Eikje skriver i forordet at han ønsker at noen av vitnesbyrdene i boken kan bli en oppvekker og et kall til noen, om å søke Gud mens det enda er tid og anledning. Det anliggendet slutter vi oss helt til.

Jeg vil sterkt anbefale denne vesle boken. Les den selv og gi den gjerne som gave til mennesker du ønsker skal bli frelste, eller bli styrket i sin tro på Jesus Kristus. Vi trenger flere slike bøker som så enkelt, dypt og klart viser veien til det evige livet, og som samtidig kan være til stor hjelp i ulike problemer og lidelser som livet i syndens verden fører med seg. □

"DA GUD GREP INN"

"18 personer forteller sine vitnesbyrd"

Av Ove Eikje

Kr 100 + frakt

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s 31).

Kirkefaderen Augustins lære om tusenårsriket

AV CARL FR. WISLØFF

I denne artikkelen vil vi ta for oss Augustins syn på tusenårsriket. På dette punkt – som på så mange andre områder – har hans syn hatt stor betydning ned gjennom tidene.

Augustin trodde ikke det skulle komme et tusenårsrike her på jorden. De som har vært enige i hans syn, har gjerne tatt den store kirkefader til inntekt for sin oppfatning.

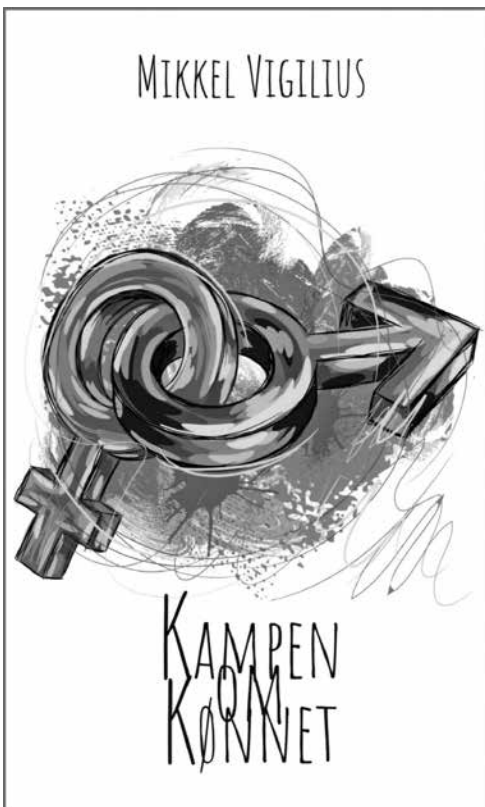
Den som skriver disse linjer har også en gang tatt Augustin til inntekt i så måte. Jeg trodde heller ikke på noe kommende tusenårsrike. Men jeg kom senere til å tvile på mitt eget standpunkt. Noe av det som fikk meg til å tenke om igjen, var faktisk møte

med Augustins tanker i ”Om Guds stad”.

Det ble klart for meg at den store kirkefaders tolkning av Johannes Åpenbaring 20 ikke kunne være holdbar.

Men nå har jeg allerede foregrepet det jeg skal skrive om i det følgende. Vi skal ta for oss Augustins overveielser om dette omstridte emne. Jeg har stadig den største respekt og beundring for Augustin. Men han har jo selv sagt – og det mange ganger – at det er Skriften vi skal lytte til.

De første kristne ventet Jesus Kristus som herre og Messias, og de ventet at han skulle komme snart for å opprette sitt rike (Apgj 3,20).

”Til mann og kvinne skapte ham dem.”

(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger at annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka ”Kampen om kjønn” belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgerisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31) □

Det nye testamente vitner nær sagt på hver side om denne forventning.

Tanken om et kommende tusenårsrike

De kristne ventet altså at det nåværende verdensløp en gang skulle ta slutt. I forbindelse med denne avslutningen skulle veldige hendinger finne sted. Om dette leste de jo i Johannes Åpenbaring, hvor de merkelige ord finnes om at det skulle komme et rike hvor Jesus skulle herske sammen med oppstandne martyrer og andre kristne i tusen år. Det er selvsagt Joh. Åpbr. 20 det her er siktet til.

Tanken om et kommende tusenårsrike var alminnelig utbredt. Vi finner den hos Ireneus i annen halvdel i 2. århundre. Han har mye å si om tusenårsriket. Han påberoper seg først og fremst en rekke profetiske ord både fra Det gamle og Det nye testamente.

Men han siterer også sin lærefader Papias – som var en direkte disippel av apostelen Johannes. Også hos kirkefaderen Justin finner vi tanken om tusenårsriket. Han taler om dette i den merkelige boken om hans samtale med jøden Tryfo. Som hos Papias blir forøvrig tusenårsriket utbrodert med trekk som går ut over det som Bibelen forteller.

Justin innrømmer at det fantes kristne som

ikke trodde på et kommende tusenårsrike. Og det var faktisk mange som opponerte.

Her kan en nevne Gaius i Rom (ca. 200 e.Kr.). Han hevdet at både Johannes evangelium og Johannes Åpenbaring var skrevet av kjetteren Kerint – og altså ikke av apostelen.

Videre kan en nevne biskop Dionysius av Alexandria (d.264), som mente at de nevnte skrifter ikke stammet fra apostelen Johannes, men fra en presbyter av samme navn.

Her kan vi merke oss en interessant omstendighet. Johannes Åpenbaring ble allment oppfattet i retning av et tusenårsrike som skulle komme. At dette var meningen med Joh. Åp. 20 var man i alminnelighet enige om.

Men så var det noen som ikke ville gå med på at det skal komme et tusenårsrike. Dette er svermeri, sa disse. Men da kunne de jo ikke tenke at Johannes Åpenbaring var skrevet av apostelen Johannes – de måtte gripe til den utvei å avskrive Johannes-skriftene som ukanoniske.

Her må vi nevne en ting til. I den kristne kirkes første tid opptrådte en rekke sekter som gjerne blir sammenfattet under betegnelsen gnostisismen.

Disse sektene regnet seg ofte for å være de virkelige kristne. I deres trosforestillinger var det ikke rom for noen tanke om at Kristus skulle komme igjen og ta herredømme på jorden. De trodde i det hele tatt ikke at dette verdensløp skulle ta slutt. Motivet i deres tro og tanke var heller at sjelene – de opplyste sjeler – var på vandring hjemover mot den lysets bolig hvor de egentlig hørte hjemme.

Disse gnostikerne hadde derfor ikke rom for noen tanke om tusenårsriket. Det hadde heller ikke Origenes, den store lærde i det 3. århundres første halvdel. Også hos ham er grunnmotivet sjelens vandring oppover mot Gud. En nyere amerikansk teolog (Jaroslav Pelikan) antyder at en kanskje burde regne Origenes med i en ytterfløy hos gnostikerne. Det har kanskje noe for seg.

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnsteori erobret Norge"

Av Kjell Skartveit

Kr 398 + frakt

Se annen kontaktinfo
bakerst i bladet (s 31).

En kan altså summere opp slik:

De som i de første århundrer tror på en historisk eskjatologi (dvs. at vårt verdensløp skal ha en slutt før den siste dom), de vil oftest være å finne blant dem som tror på tusenårsriket. Men der hvor man av den ene eller den annen grunn oppgir tanken om en historisk eskjatologi, der vil man også slutte å vente på et tusenårsrike.

I den eldste tid hadde tanken på martyrene en sterk indre sammenheng med forventningen om tusenårsriket. I Joh. Åp. 20 leser vi jo at det var disse som ble levende og hersket sammen med Kristus i tusen år. Martyrene har ruvet sterkt i de første kristnes bevissthet. I de store forfølgelser ser vi dette tydelig.

Et av de merkeligste eksempler finner vi hos kirkehistorikeren Evsebios (d. 339). Han gjengir et gammelt brev om forfølgelsen i Lyon i året 177. Der ser vi hvordan martyrene har stått høyt i de troendes tanker.

Etter hvert ble disse tankene gitt en skjev betoning – martyrene blir helgener, som de troende ber gå i forbønn for dem hos Gud. Noe sånt finnes jo ikke i Det nye Testamente.

Men så kom Konstantin den store og den nye tingenes tilstand som han innførte. Martyrtiden tok slutt, nå var kristendommen på vei til å bli statsreligion. En helt ny situasjon oppstod.

Man må lese Evsebios' hyllest til Konstantin for rett å fatte hvor veldig disse begivenheter ruvet i mange kirkemenns bevissthet. Keiseren representerer Kristus – de kristne keisere utbre-

Guds rike på jorden. Slik begynner de å tenke nå.

Enda grommere ble det under keiser Teodosius (mot slutten av 4. århundre). Det var nesten som om Guds rike var etablert allerede. Mange siterte Salme 72,10: *"Og alle jordens konger skal tilbe ham, og folkene skal tjene ham."* Slik er det jo i ferd med å bli nå, mente mange.

Det er klart at interessen for tusenårsriket ikke blir stort under disse forhold. Tusenårsriket hadde vært en trøstefull tanke i martyrtiden, men den er jo nå over.

Nå hjelper jo keiseren den sanne kirke med å "nøde" alle til å komme inn. Slik anvendte Augustin ordene i Luk 14,23 for å forsvare at det ble brukt tvang mot skismatikere.

Augustins omtolkning av Joh Åp 20

Men hva da med tusenårsriket? Her møter vi da Augustins omtolkning av Joh Åp 20. Han er ikke den første på den veien, en gåtefull skikkelse ved navn Ticonius hadde vært inne på lignende tanker. Men det er Augustin som vi mest husker. Det er hans autoritet som har fulgt den spesielle tolkningen ned gjennom tidene. Det kan være grunn til å se litt nærmere på den.

Boken "Om Guds stad" handler om den store motsetningen mellom "Guds stad", som er samfunnet av de troende som elsker Gud, og "den jordiske stad" eller djevelens stad, som er de vantros samfunn under den Ondes

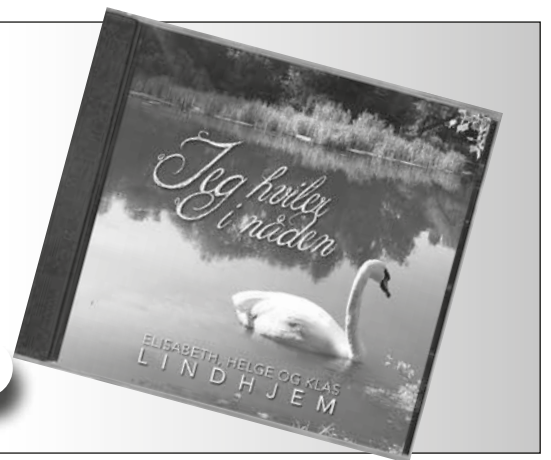
CD

"Jeg hviler i nåden!"
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

overherredømme. Dette er ikke det samme som forholdet mellom kirken og staten – eller kirken og keiseren – som noen har forestillet seg.

Augustins motsetning er en annen. Men det lar vi ligge i denne sammenheng. I den 20. bok i "Om Guds stad" er Augustin kommet så langt at han skal tale om Guds siste store dom. Han tror ikke vi kan forutse noen begivenheter i tiden før oppstandelsen og den siste dom.

Så behandler han oppstandelsen. Utgangspunktet tar han da i Joh 5,22-26. Jesus sier at de som tror på ham ikke skal komme til dom, men er gått over fra døden til livet.

Dette kaller Augustin "den første oppstandelse". I denne deltar bare de som skal bli salige i evigheten.

Men så går Jesus videre og taler om at de som er i gravene skal høre hans røst, og de skal gå ut, de som har gjort ondt, til dommens oppstandelse, og de som har gjort godt, til livets oppstandelse. – Dette kaller Augustin den annen oppstandelse.

Det er altså to slags oppstandelse, sier han – den ene gjelder sjelene, og den skjer ved dåpen og troen, og den andre gjelder legemene, på den ytterste dag.

Vi skal merke oss Augustins tankegang her. Han innfører uttrykkene "den første oppstandelse" og "den annen oppstandelse" i omtalen av Joh 5,22 ff.

Her finnes jo ikke disse uttrykkene i teksten! Men på denne måten har han laget et skjema som kan anvendes når han kommer til Joh. Åp. 20, hvor disse uttrykkene finnes! Og på den måten har han straks ført en spesiell tolkning inn i Åpenbaringsbokens ord om Tusenårsriket. Tolkningen er da gitt på forhånd.

I det følgende kapittel kommer han så til Åp 20,1-10. "Den samme Johannes har talt om disse to oppstandelser i den bok vi kaller Apokalypsen", sier han. Så står det uten videre fast på forhånd hva den første og den annen oppstandelse betyr.

Noen har ikke forstått dette, - og det har ført til mange latterlige fabler, sier han. Han innrømmer at han selv har vært inne på den tanke at det skal komme et tusenårsrike. Men nå har han innsett

at 1000 er et symbolsk tall, og det står for den tidsalder som nå er. Dette er så soleklart, sier han, at det er unødvendig å gjendrive den latterlige tusenårsrike-tanker i detaljer.

I stedet tar han for seg de enkelte trekk i versene Åp 20,1 ff. Engelen som steg ned fra himmelen, det er den sterke som det er tale om i Mark 3,27. Jesus har gått inn i den sterke hus og tatt hans eiendom.

Men hva betyr det så at djevelen ble stengt inne i avgrunnen? Jo, sier Augustin: Avgrunnen, det er den store mengde av ugudelige hvis hjerter står åpne for djevelen. Sant nok, hos dem var djevelen allerede på forhånd. Men nå får han enda større makt over dem enn før.

Det neste som skjer er at engelen setter et segl på djevelen. Her følger Augustin en gammel latinsk oversettelse, hvor det står at seglet ble satt "på ham" (djevelen). Det rette er i følge den greske tekst at seglet ble satt på "den", det vil si på "avgrunnen" (se i teksten!).

Men hva er nå dette segl på djevelen – ifølge Augustin? Jo det betyr at Gud ikke ville at det skulle bli kjent hvem som hører Satan til, og hvem ikke. Om dette skriver Augustin en hel del, men det er vanskelig å få det til å gå godt sammen med teksten han skal forklare.

Videre: Hva betyr dette at djevelen "bindes" og "løses"? At han skal "bindes" betyr at han ikke kan forføre de troende. Men at han så skal "løses", betyr dette at han nå har makt til å forføre kirken? Nei, det tror Augustin ikke. Han forklarer det slik: I de tre og et halvt år skal de kristne få se hvilken sterk motstander de har overvunnet.

Nå er da djevelen bundet i tusen år, og i samme tidsrom skal de hellige regjere sammen med Kristus. Dette tolker Augustin slik at han får plass til den katolske kirkes prester og biskoper, som skal styre kirken. Når det står at "troner" blir satt frem, så siktes det i følge Augustin til presters og biskopers troner. Her bringer han inn i sammenhengen det vi leser i Matt 28,18: Det dere binder

på jorden osv. Det er tenkt på presteskapet, mener han.

Vi ser hvordan hele tankegangen blir ”aveskjatologisert”, for å bruke et teologisk uttrykk. Det vil si: Det blir ganske borte, alt som handler om ”de siste ting”. De første kristne leste Joh. Åp. 20 – og tenkte på tusenårsriket og på martyrene. Augustin tenker på kirken og dens presteskap, slik det etter hans katolske syn skal være og er i dag.

Men er da martyrene blitt ganske borte for Augustin? Nei, han har da noe om dem også.

Han deler nemlig vers 4 i to (se i teksten!). Første halvdel handler om geistligheten (de som sitter på sine troner). Men andre halvdel handler om de avdøde frommes sjeler. Disse er ikke avskilt fra kirken, for vi ihukommer dem jo ved Guds alter når vi mottar Herrens legeme (nattverden).

Det er ikke helt klart hvor langt Augustin egentlig går i retning av det katolske messeoffer. Der er tanken den at det skjer et ublodig offer av Kristus når presten forretter den sakramentale handling.

Vi kan ikke her stanse ved det spørsmålet. Men det er tydelig at hans tanker går den veien – slik som i Confessiones 9,13 hvor det heter at hans mor Monnica hadde bedt om å bli ihukommet ved alteret.

Men også en annen katolsk tanke møter vi på det sted som her opptar oss. Martyrene er

i ferd med å bli helgener, som en kan anrope om hjelp og bistand.

Vi ser hele veien at Augustin tolker Åpenbaringsboken 20 slik at tanken ikke går til en stor inngripen av Gud en gang i fremtiden, når tusenårsriket kommer. Nei hos Augustin går tanken hele tiden til det som skjer nå, i kirkens tidsalder – tiden mellom Jesu oppstandelse og hans gjenkomst til dom. Nå regjerer preste-skapet i kirken, og nå anroper de troende dem som er gått i forveien.

Men hva betyr så ordene om Gog og Magog, som skal gå til angrep mot ”den elskede stad”? Etter Augustins tolkning har ikke dette noe å gjøre med fjerne folkeslag. Nei, det er tale om djevelen. Han kommer ikke fra ett enkelt sted – for det er jo tale om alle folkeslag. Der hvor Guds stad er, må også dens fiender være, sier Augustin.

Ild falt ned fra himmelen og fortærte dem (v.9). Hva betyr det, i følge Augustin? Jo, denne ilden kan ikke være den som det er tale om i den siste, store dom. Nei, ilden i Åp 20,9 er de helliges kraft, den kraft som gjør at de ikke viker unna for sine motstandere. Og ”himmelen” er selve det sted hvor denne kraft kommer fra. De hellige får kraft fra Gud til å slå fienden tilbake, det er meningen - sier Augustin.

Den siste forfølgelse skal være i tre og et halvt år. Her reiser Augustin spørsmålet

NY CD!

”Jesu kjærlighet”
med sang av ungdomskoret Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

om disse tre og et halvt år skal regnes med i de tusen år eller ikke. Begge muligheter er vanskelig å forestille seg. Her blir Antikrist og de siste ting nærmest borte i vanskelige overveielser.

Men enda en gang har vi sett det samme skje: Tanken er vendt bort fra ”de siste ting”, dvs. de store hendinger som profetiene varsler om, og som skal skje snart. Tanken er heller snudd i retning av det som skjer hele tiden – i kirken.

Lenger skal vi ikke her følge Augustins tankegang. Det vi nå har sett, er fullt tilstrekkelig til å gi grunnlag for en vurdering.

Vurdering av Augustins tolkning

Mange vil vel være enig i at Augustins tolkning virker kunstig på flere måter:

”Avgrunnen” som djevelen stenges inne i, er de ugudeliges hjerter.

”Seglet” som settes på djevelen – ikke på ”avgrunnen” – betyr at ingen med visshet kan hvite hvem som hører djevelen til.

”Dyret” er ”den jordiske stad”.

”Ild fra himmelen” er Guds stads fasthet og utholdenhet.

Det virker tvunget.

Vi bør ikke legge avgjørende vekt på at tolkingen er allegoriserende. I virkeligheten kommer vel ingen til rette med Johannes Åpenbaring uten å spørre etter betydningen av billedlige enkelheter. Spørsmålet er heller om den tolkning man kommer til stemmer med hele bokens sammenheng og grunnsyn. Det kan være tvilsomt om dette kan sies om Augustins tolkning.

”Den første oppstandelse” tolkes ut fra stedet i Joh 5,22 ff. Kanskje kunne vel uttrykket ”de ble levende” tåle en slik forståelse. Men sammenhengen tåler den ikke: Det var martyrene som ble levende. Hvordan kan en da forstå at de først ble levende og så oppstod etterpå? De må jo være kommet til troen (”den første oppstandelse”) før de ble martyrer!

Peder Madsen sier det greitt:

Det er de som ble halshugget i den antikristelige forfølgelse, som nå, da Dyret er dømt,

atter blir levende. Å forstå levendegjørelsen om deres omvendelse til troen, altså legge den til før deres halshuggelse, strider både mot ordene selv og mot stykkets plass i boken, som ikke her kan omhandle det som går foran deres trengsel og død.

”De ble levende” – dette kan ikke bety annet enn at martyrene (og med dem vel også de andre hensovede kristne) ved Herrens underfulle makt blir vekket opp av døde i en veldig engangshending. Den greske verbalform taler om noe som skjedde en gang – altså noe som skal skje den dag Gud bestemmer. Det kan ikke sikte på det som skjer i løpet av alle århundrer før Jesus kommer igjen. ”Den første oppstandelse” må være en fremtidig engangshending.

Olav Valen-Sendstad, som i sitt skrift om Tusenårsriket tok opp grunntrekkene i Augustins tolkning, innrømmer det. Men han mener at denne engangshending er det som omtales i Mat 26,52: *”Gravene åpnet seg og de hensovedes legemer viste seg for mange i Jerusalem”*.

Men denne begivenhet synes tross alt å være for lite sentral til å svare til det høytidelige rop i Åp 20,6: *”Salig og hellig er de som har del i den første oppstandelse!”*

En må frem for alle ting ikke miste av syne at Åpenbaringsboken først og fremst handler om ”det som snart skal skje”. Augustin – og alle som i hovedtrekk har fulgt ham – står i fare for å omtolke Åp 20,1 ff. slik at meningen blir en helt annen. I stedet for å tale om det som snart skal skje, blir det tale om noe som skjedde igår og for to tusen år siden og i denne dag, nemlig at mennesker kommer til troen. Det er vel ikke slik vi skal lese Åpenbaringsboken.

Denne artikkel er ikke skrevet for å gi en tolkning av Tusenårsriket. Vi har satt oss et mye ringere mål. Vi har sett på en av de tolkninger som har spillet så stor rolle i kirkens historie. Og så har vi funnet at denne tolkning sant og si er temmelig kunstig – og frem for alt: At det ikke svarer til selve tankegangen i den bok som heter Johannes Åpenbaring.

Det som snart skal skje – det taler

Åpenbaringsboken om. Og den taler til oss i en situasjon som mer og mer ligner den som de første kristne levde i.

Konstantins periode er slutt. Kirken har igjen martyrer – ja, flere enn noen gang, og vi bør nok tenke rolig på det som Guds folk har

i vente ifølge profetiene. Åpenbaringsboken har mye å si oss om det som snart skal skje.

(Fra festskriftet til Arthur Berg: "Bygg Jerusalems murer". Nr 4/2007 av Bibelsk Tro) □

Angrep på Bibelen

AV PER HAAKONSEN

Stig Magne Heitmann tar for seg hele Bibelen og halve kirkehistorien før han i nest siste avsnitt kommer til saken: i Vesten er deler av Bibelen å betrakte som "hatlitteratur" (Dagen 18.12.20).

Ja, dette er hva flere av oss i lang tid har prøvd å få frem, uten å få nevneverdig gehør. Kristne kan ikke forestille seg at Bibelen kan bli en forbudt bok. De vil ikke vite av at det er en konflikt mellom Bibelen og de verdier som det norske samfunn bygger på.

Men gjennom lang tid har det skjedd en ideologisk ensretting fra ledende politikere, media og academia. Folket skal oppdras til å tenke annerledes enn før. Det gjelder især familie- og samlivsspørsmål. Tradisjonelle kristne verdier og holdninger blir motsagt i så stor grad at vi som kristne nærmest fremstår som samfunnsfiender.

Dette har Dagen også gitt uttrykk for. På lederplass skriver avisen: "At kristen samlivsetikk ikke bare marginaliseres og ristes på holdet av, men at den anses som uønsket, farlig og skadelig, ja, rett og slett som hatkriminalitet." (Dagen 11.02.20)

Det utenkelige kan skje også her i landet. Lovverket ligger allerede ferdig. Det er ingenting formelt i veien for at forfølgelsen kan starte i morgen. Diskriminerings- og likestillingsloven forbyr all krenkende tale hva blant annet angår kjønn, seksuell orientering, tro og livssyn. Og det nye og helt avgjørende; det er ikke uttalelsen i seg selv som er avgjørende men

hvordan andre mennesker oppfatter den. Det er altså nok at et menneske føler seg krenket.

Stortinget har i disse dager skjerpet disse bestemmelse ved også å nedfelle de i straffeloven. Det betyr at det vanker både bøter og fengsel for de som ikke vokter munnen sin.

Ikke alle har tenkt igjennom hva dette i sin ytterste konsekvens kan bety. Hvis vi med Bibelen i hånd går i rette med "menn som driver skammelig utukt med menn" så er det å forstå som krenkende tale overfor de homofile. For ikke å snakke om når Bibelen taler om helvetes ild og evig fortapelse som dem som ikke bekjenner Jesus Kristus.

Det er bare spørsmål om tid før forherdelsen er kommet så langt at folk flest trekker den slutning at de ikke vil høre den slags tale. I

virkeligheten blir ikke Bibelen oppfattet som et evangelium og et frelsesbudskap, men som en fornærmelse mot folk flest. De verdier vi finner der, blir en krenkelse av våre holdninger og vår måte å leve livet på. Da er det kort vei til å forby denne boken. For folk flest blir et forbud en meningsfylt handling.

Den norske kirke har forstått hvor det bærer hen. Her har all tale om synd, dom og fortapelse for lengst opphørt. I en kristendomsfiendtlig

tid har den funnet den gyldne middelvei mellom nesten noe og ingenting. Kirken skulle ha vært alle de troenes skjold. Men i stedet har den overgitt seg til fienden. Dette er en del av det tragiske bildet vi ser i dag.

Men Stig Magne Heitmann har en trøst til oss alle. Jesus ble korsfestet og alle apostlene så nær som en, mistet livet. Det er tydeligvis denne fremtiden han ser for seg. Han kan ha mer rett enn han selv aner.

Surdeigens farer

AV HANS ERIK NISSEN

«En liten surdeig syrer hele deigen.» (Gal 5, 9).

Det skal bare litt lovishet til for å legge et kristenliv i grus. Ingen ting kan stjele en kristens frimodighet og glede slik som krav kan gjøre det. Derfor kan man ikke undre seg over at Satan på alle måter forsøker å få de kristne inn under loven.

Mange begynner med nåden, men etter kort tid overtar kravene nådens plass. De blir opptatt av hva de skal være og gjøre. Interessen samler seg om hvordan en kristen skal forholde seg til både det ene og det andre. Et stort og anstrengende arbeid begynner, og det blir så tungt å være en kristen. Ja, for noen ble det så tungt, at de sa kristendommen farvel og følte det som en befrielse.

En liten surdeig syrer hele deigen. Den gjør alt surt.

En sann og levende kristen begynner med nåden, fortsetter med nåden og slutter livet med den samme nåden. Nåde betyr at alle kravene som skulle rettes mot deg, er blitt rettet mot Jesus. Når de er oppfylt av ham, skal ikke jeg møte dem.

Jeg er lovens oppfyllelse, så rettferdighet blir gitt hver den som tror. Din rettferdighet er ikke noe du skal finne ved å leve livet på rett måte. Du får den ved troen alene for

Jesu skyld. Han har oppfylt loven i ditt sted. Derfor kreves ikke dette av deg.

Vårt gamle menneske lærer aldri å regne med Jesus og nådens kraft. Det mener at synden tar overhånd hvis vi ikke er under loven. Vår gamle natur har aldri villet bøye seg for den sannheten at syndens kraft er loven, og loven kom til for at fallet kunne bli større.

Nei, kraften mot synden er frihet fra alle lovens krav. Når du lever i friheten, som Jesus har kjøpt deg til, virker Guds nåde i ditt liv. Og Jesu kjærlighet makter det som forbud og krav aldri har maktet.

Våkt deg derfor for lovtrelldom! Lev i Guds nåde! Den er kraften til et hellig liv. Det er nåden som gjør deg til en kristen; og det er nåden som bevarer deg som et Guds barn.

(Fra «Ett er nødvendig» 31. juli. Lunde forlag)

Hva er tankebygningene bak organisasjonen Fri og Pridebevegelsen?

AV KJELL J. TVETER

Hele Vesten er i ferd med å endre syn på familie og samliv. I løpet av svært kort tid har det skjedd store forandringer. For å forstå denne utviklingen må vi ha kjennskap til de krefter som har en agenda om å omforme samfunnet.

Etter at kommunistene hadde lagt under seg Russland, forsøkte den røde hær ved makt å utbre og fremme den kommunistiske ideologi. Men de ble slått ved et slag i Polen.

Det førte til at overbeviste kommunister forstod at Europa ikke kunne inntas ved makt. Europas arbeidere skulle vinnes ved at kulturen ble endret. Det førte til opprettelse av Frankfurterskolen, som hadde som sin agenda å bryte ned den vestlige kultur.

Da Hitler overtok makten i Tyskland, ble det vanskelig å fortsette denne kampen. Flere av Frankfurterskolens tilhengere flyttet da til USA, hvor de i løpet av kort tid fikk stillinger ved flere universiteter. Et av de første var

Columbia University. I Norge argumenterte professor Edward Bull så tidlig som i 1923 for Frankfurterskolens ideologi, og hans tanker har senere utgjort en del av Arbeiderpartiets tankegods.

Frankfurterskolens ideologi heter Den kritiske teori. Denne teori deler mennesker i to: De som undertrykker – og de som blir undertrykket. De undertrykte er ofrene. Undertrykkerne har ikke den moralske autoritet. Den tilhører nemlig ofrene, som ikke undertrykker noen, men som lider. Marx var opptatt av de økonomiske forhold og kjempet for at arbeiderne skulle overta produksjonsmidlene.

I henhold til kritisk teori må man se hele spekteret av dem som undertrykkes. Den hvite mann undertrykker de fargede. Menn undertrykker kvinner. De heterofile undertrykker de homofile. De rike undertrykker de fattige. Kristendommen er dominerende fordi den

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2021-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og nr 6/2020!

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

har bekjempet annerledes troende. Slik kan vi fortsette. Minoritetsgrupper er ofre som må løftes fram.

Postmodernismen mener at vår virkelighet er en sosial konstruksjon. Det betyr at alt vi vet om vår verden beror på den kulturelle tolkning av hva vi opplever. Det er umulig å ha objektiv kunnskap fordi alle våre sanseintrykk preges av kulturen vi lever i. Man forstod at man måtte få kontroll over det som påvirker tankegangen til folk flest.

Det førte til det vi kaller kulturmarxisme, som har som klar målsetning å omforme samfunnet og fjerne spesielt all innflytelse fra kristendommen ved å: 1. Kontrollere media. 2. Kontrollere utdannelsessystemet. 3. Kontrollere underholdningsbransjen. 4. Politisk kontroll, derved også kontroll av lovgivning. 5. Kontrollere språket. Å kontrollere hva folk kan og ikke kan si og mene. 6. Å øke statens makt parallelt med reduksjon av familiens betydning.

Dette er et totalitært program. En av de kjente talsmenn for denne nye tenkemåten var Herbert Marcuse. Han er kanskje mest kjent for uttrykket "make love, not war". Hans tanker lå bak 1968-studentopprøret. Marcuse regnes som opphavsmannen til Det nye venstre som vant innpass i Det demokratiske partiet, som i

løpet av noen få tiår ble omdannet fra å være et parti for gjennomsnittsammerikaneren til å bli et parti for venstresidens ideer.

Hillary Clinton samarbeidet med Saul Alinsky, en radikal kommunist. Hun skrev også en avhandling om ham. Marcuse omdefinerte toleranse slik at man alltid skal tolerere ofrene, og aldri dem som undertrykker. Det er de undertrykte som har rett. Majoritetssynet skal ikke tolereres.

Den seksuelle revolusjon har sitt grunnlag i Freuds påstander at mentale forstyrrelser og sinnslidelser i stor grad har sin årsak i at folks seksuelle ønsker og drifter undertrykkes. Kinseys arbeider på 1950 tallet forsterket denne revolusjon. Da P-pillen kom rundt 1960 og ble allemannseie, kom også sterke røster som gikk mot all form for seksuelle normer og regler.

Det var fritt fram. Gjør det du har lyst til. Ved å akseptere sex før ekteskapet kunne man bli kvitt skadelig frykt og skyldfølelse. Den seksuelle revolusjon la også grunnlaget for homobevegelsen. Betydningen av monogami ble nedgradert. Det viktigste ble å gjøre det man har lyst til. Kristen seksualmoral ble noe som ødela livsgleden.

Det betyr at sex ikke lenger hadde som hovedformål å opprettholde slekten ved reproduksjon. Barn ble ofte et uønsket resultat

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

av fri sex. Det førte igjen til at abort ble en rettighet. Radikal feminisme vokste fram. Vi forstår alle at fri sex førte til store forandringer for ekteskapet.

Verdien av den klassiske familie med mor-far-barn ble dekonstruert. I dag er alle samlivsformer akseptert. Alle er like bra, ingen samlivsformer skal fremheves. Det har blitt en trosartikkel at alle samlivsformer er likeverdige. Mennesket er preget av autonomi, og egoisme.

Den store synden i dag er å mene at ens eget syn er bedre. Å forsøke å overføre egne meninger på andre er selve kardinalsynden. Formaning og tilrettevisning er grovt krenkende. Derfor bør vi ikke bli overrasket om vi selv i Norge snart vil kunne bli lovbr-

tere ved å argumentere for kristen etikk og seksualmoral.

Det er eiendommelig å observere at selv høyrepolitikere i dag omfavner ideene til kulturmarxismen. Pridebevegelsen er en følge av kulturmarxismen.

Hva med barna, hva med ungdommen? Hvordan blir Norge om noen få år når langtidsresultatene av moralsk anarki vil melde seg? Personlig frykter jeg, kanskje fordi jeg har medisinsk bakgrunn, at det kan bli mye depresjoner, usikkerhet, fortvilelse, forvirring – og at rusproblematikk, selvskading og liknende vil kunne øke.

(Dagen 27.06.2019. Gjengitt med tillatelse fra forfatteren) □

Ektestandens viktighet

AV MARTIN LUTHER

Ektestanden er den eldste stand i verden, og virkelig innstiftet av skaperen selv, som ennå daglig lar guttebarn og pikebarn fødes. Derfor er det heller ingen liten sak å bli far og mor til fornuftige skapninger, og oppdra dem i tukt og ære, slik at de kunne hjelpe med til å fremme dette Guds store verk. Og jeg kjenner ingen dyrebarere syn på jorden, enn når jeg ser en far og mor stå omgitt av deres unge poder, hvilke de holder til alt hva godt er, og i hvem de slik imøteser en nyttig og hellbringende fremtid. Derfor skal ektestanden heller ikke være forbudt noen som er dyktige til å inntre i den, men stå enhver fri og åpen, og ikke fordømmes som syndige og uren.

Likesom man da heller ikke innlegger seg synderlig ære ved å leve utenfor ektestanden, etter som det er en av de skjønneste ting noen kan foreta seg; å avle barn i tukt og ære

og å oppdra dem til alt godt. Ja, sier de, det var godt nok å gifte seg, men hvorledes skal jeg ernære meg? Dette er nå visstnok den største hindring for ekteskapene, og årsak til alt horeri. Men det stikker nok ofte gjerrighet og mistillit til Guds godhet og trofasthet bak ved alt dette. De ville være dovne fråtsere og svirebrødre, og har ikke lyst til å arbeide; og derfor ville de kun fri der de kunne få riktig rike koner. Men den som på kristelig vis vil gifte seg, han må ikke skamme seg ved å være fattig og ringe, han må arbeide og i sitt ansikts svette fortjene brødet til kone og barn, og kan han ikke bli en stor herre, så kan han arbeide.

(Fra ”Leveregler for menige kristne”) □

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Carl Fr. Wisløff (1908-2004)

Født i Drammen., Teologisk embetseksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Carl Olof Rosenius (1816-1868)

Svensk vekkelsesforkynner og redaktør av "Pietisten".

Guttorm Raen (1942-2005)

Misjonsskolen på Fjellhaug 1962-66. Teologisk embetseksamen i 1966. Studieopphold i USA og Tyskland. Misjonær i Japan 1967-83. Underviste flere år ved seminaret i Kobe. Medredaktør i Bibelsk Tro fra 1992 til sin død i 2005.

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966 -70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

John Newton (1725-1807)

Engelsk prest og salmedikter

Kjell Skartveit

Født 1967 i Stavanger. Lektor med hovedfag i statsvitenskap, med fagene sosialøkonomi, bedriftsøkonomi og historie i tillegg. Underviser ved Wang Toppidrett i Stavanger.

Kjell J. Tvetter

Født i Skjeberg 1936. Cand.med ved Universitetet i Oslo 1961. Dr.med. samme sted 1970. Utdannelse som kirurg og urolog. Var professor i 23 år. Ett års opphold ved misjonssykehus i Kongo. Har studert universets og livets opprinnelse og livets mangfold. Arbeidert med de tankeforestillinger som bekjemper kristen tro. Har skrevet 4 bøker.

Ludvig Hope (1871-1954)

Predikant og generalsekretær (1931-36) i Det norsk-lutherske Kinamisjonsforbund som etter 2. verdenskrigen byttet navn til Norsk Luthersk Misjonssamband. Hope regnes som en av det 20. århundrets mest sentrale kristenledere i Norge.

Martin Luther (1483-1546)

Tysk prest og kirkereformator.

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987. Teologisk embetseksamen 1988. Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fossnes fra 1992.

Per Haakonsen

Født i Bergen i 1942. Magister i statsvitenskap fra Universitetet i Oslo. Mellomfag i kristendom fra

Menighetsfakultetet. Yrkespraksis fra Forsvarsdepartementet, Landbruksdepartementet og kommunal forvaltning. Kontorsjef ved Norges Landbrukshøgskole. Nå forfatter og foredragsholder på heltid. Utgitt tre bøker om Israel.

Poul Lykke Nielsen

Født 1949 på Bornholm, Danmark, LMs Højskole i Hillerød. Utdannet lærer og organist. Har vært lærer, organist og diakon. Har skrevet en del sanger og salmer. Organistassistent i Rønne kirke på Bornholm

Steinar Handeland

Født 29.04.47 i Flekkefjord. Stavanger Lærerskole. Kristendom grunnfag. 8 år i Nordmøre krets av NLM som ungdomssekretær, kretssekretær og barnehage- konsulent. 1981-84 skolesekretær og forkynner ved NLMs hovedkontor. 3 år som områdesekretær i Flekkefjord felleslag av NLM. 2003-2005 forkynner i Karmel-Instituttet. Fra 2005 forkynner for bladet "Evangelisten". Nå frivillig forkynner.

Byvind Samnøy

Født i 1962 i Fusa. Videregående utdanning og agronomkurs. Driver gårdsbruk i Sogn. Fra 1985 har han reist som forkynner i NLM på ca halvårsbasis.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	07. feb.	11.00	Erik Nordbø
Søndag	14. feb.	11.00	John Peder Samdal
Mandag	15. feb.	19.00	Bjarne Bjelland. Israel i profetiens lys, Ordet og Israel
Lørdag	20. feb.	19.30	Dagfinn Natland og Torvald Kjetilstad
Søndag	21. feb.	11.00	Dagfinn Natland og Torvald Kjetilstad
Søndag	28. feb.	11.00	Bernhard Sunde
Onsdag	03. mars	19.30	Bibelgruppe
Søndag	07. mars	11.00	Samemisjonen
Søndag	14. mars	11.00	Eivind Gjerde
Tirsdag	16. mars	19.00	Jon Olav Østhus, Ordet og Israel
Søndag	21. mars	11.00	Steinar Handeland

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

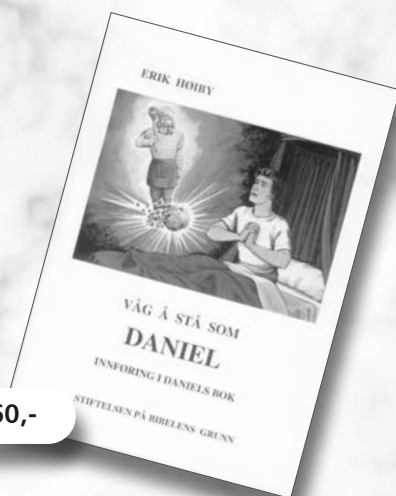
Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Jesu kjærlighet

Ny CD med sang av ungdomskoret Gledesbud
fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Kr 200,-

Porto kommer i tillegg til
de ulike priser på
bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Hvor herlig klinger Jesu navn

**Hvor herlig klinger Jesu navn for sjelen syk og sår!
Det lindrer nød, det mildner savn når det til hjertet når.**

**Det løfter den som bøyes ned, det stiller storm og strid.
Til hvileløs det bringer fred og håp til evig tid.**

**Det navn er manna for min sjel, min rikdom og mitt gull.
Det er min skatt, min arvedel av bunnløs nåde full.**

**Det navnet er mitt faste skjold mot ondskaps åndehær,
En festning sterk mot Satans vold, der skjult og trygg jeg er.**

**Min siste sang på denne jord blir Jesu kjære navn.
Min første sang blant englers kor blir også Jesu navn.**

(John Newton, Øivind Tønnesen. Vers 3 av Trygve Bjerkrheim)